

Al vroeg in de ochtend zat de sfeer er goed in. Enkele tennisfamilies die het tennisleven in Vlaams-Brabant en daarbuiten al decennia lang kleuren, namen plaats voor de smaakvolle doeken van de **HORIZON OPEN**. Hier heeft de familie **Vosswinkel** zich strategisch geplaatst aan de baan waar **Milo**, een jonge knaap in opmars, zich over zijn tegenstander **Daan Bertels** ontfermde. Het werd een spannende en aantrekkelijke partij met drama en de noodzakelijke ommekeer. Daan was met degelijk en creatief tennis in de tiebreak van de eerste set aanbeland, waar hij werd verrast door de methodologie die Milo hanteert in tiebreaks: je slaat op elke bal alsof je het wereldrecord homeruns aanvalt. Omstaanders keken even verbouwereerd en doken onder hun stoelen toen Milo in volle tiebreak de ballen wild in het rond keilde. Hij had zich het concept van het percentagetennis nog niet eigen gemaakt. Nochtans is zijn vader, Martin Vosswinkel, coach en jarenlang A-speler, een fervent aanhanger van berekende en verantwoorde risico-analyses. Werk nog aan de winkel op dat vlak. Na afloop zou Milo verklaren dat 'hij toch elke tiebreak verliest'. Maar niet getreurd want Milo kwam daarna alsmar beter in de match en won een spannende tweede en uiteindelijk nog vrij vlot de derde set.

Dat **Grace Biot** deze weken in 'een état de grace' verkeerd is wel duidelijk. Ze begon sterk tegen de hoger gerankte **Helena Verbeeck** (nummer 65 van

België) en greep de eerste set. Een sensatie leek in de maak maar Helena kon na enkele regenpauzes het tij keren.

Diezelfde regenbui teisterde ook de ontmoeting tussen **Nona Ba** (1995) en **Charlotte Schurmann**. Nona keert na enkele jaren terug naar het tennis en heeft er duidelijk zin in. Haar spelstijl is nog steeds dezelfde: als een terrier achter elke bal aangaan en die terugsturen naar afzender. Opmerkelijk is het loopvermogen van Nona en de gave om snel te zien wat de tegenstander zinnens is. Verdedigend vindt ze steeds de oplossing die het de aanvaller moeilijk maakt. Charlotte Schurmann beet zich aanvankelijk volledig stuk op de stugge verdediging maar vond een oplossing toen ze 6/0 en 5/0 achter stond! Rijkelijk laat zou men denken, maar Charlotte vond nu een verbetering die haar sierde. Het onwezenlijke gebeurde: het werd 5/5. Dan is de buit binnen zou je denken. Nona begon moeizamer te bewegen want kreeg last van een ingetapet been. Maar nu greep dit plotse uitzicht op de overwinning Charlotte naar de keel en ... Nona won toch die set nog met 7/5.

Ook **Mathieu Pauwels** en **Yves Dewit** stuitten op diezelfde regenvlag, die amper een half uurtje duurde maar die de wedstrijdleader deed besluiten om een

aantal partijen naar een andere locatie te sturen. Zo begonnen Mathieu en Yves nog bij stralend weer en stralend lachend in Tenza maar werden zij naar Het Zeen gestuurd om de wedstrijd verder te spelen. Hier werd de redactie van de dagkrant op de proef gesteld. Gelukkig werd een behulpzame journaliste gevonden die in Sterrebeek volgende vaststellingen deed: op 5/2 speelden de oude krijgers een wereldrally die hen beiden in een flits naar hun prille jeugd voerde toen zij nog onbezonnen achter elke bal aangingen zonder rekening te hoeven houden met de limieten van hun lichaam. Maar na twee buitelingen van Yves drong de harde realiteit toch door.

Volgens diezelfde correspondentie toonde Yves zich een voorbeeld voor alle (jeugd)spelers door zich op achterstand amicaal te gedragen. Deze vrouwelijke reporter tipt Yves dan ook voor de fairplayprijs die aan het eind van de week zal worden uitgereikt.

Mathieu probeert de juiste zalvende woorden te vinden voor een emotionele Yves na zijn 6/2, 6/0 nederlaag

Eerder dit seizoen versloeg **Dorien Kappetijn** (B-2/6 of 80 punten) al nummer 233 van België. Hier trad zij aan tegen nummer 234 van België, **Charlotte Hermans**. (B-15/1 of 95 punten). Dorien begon furieus en het scorebord had moeite om de snel beslechte punten op te tekenen. In een rotvaart stond 6/0 te lezen. Charlotte die momenteel het derde jaar geneeskunde achter de rug heeft, had moeite met dit hoog competitieritme en kwam niet in haar spel. Na verloop van tijd probeerde ze toch enkele dingen uit en leek het enigszins te lukken maar toen bleek ook de fysieke paraatheid onvoldoende om er een echte challenge van te maken. Dorien toonde veerkracht en wist aan het einde van de tweede set haar niveau weer goed op te pikken.

